

ΑΓΑΠΗ

Τίποτα

Κοιμήσου

εμείς τελειώσαμε

Δεν έχει δάκρυα πια.

Κλαίνει όσοι στο βάθος ακόμη

Ελπίζουν

Η πιο μεγάλη αρετή του ανθρώπου είναι να έχει καρδιά

Μα η πιο μεγάλη ακόμα είναι όταν χρειάζεται να παραμερίζει την καρδιά του.

Και σμίγουν οι χωρίζουν οι άνθρωποι και δεν παίρνει τίποτα ο ένας από τον άλλον.



Τάσος Λειβαδίτης

- Η αγάπη είναι συναίσθημα που πολλοί άνθρωποι δεν μπορούν να περιγράψουν. Η αγάπη είναι συναίσθημα έντονης στοργής και προσωπικής αφοσίωσης.[1] Στη φιλοσοφία, η αγάπη είναι αρετή που εκπροσωπεί την ανθρώπινη ευγένεια, συμπόνοια και στοργή. Η αγάπη βρίσκεται στο κέντρο πολλών θρησκειών, (σύμφωνα με τη χριστιανική φράση, «ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν») ή επίσης οι Αγάπες, κοινές εστιάσεις των πρώτων Χριστιανών.[2] Η αγάπη μπορεί επίσης να περιγραφεί ως δράση προς άλλους, υποκινούμενες από συμπόνοια.[3] Ή, και ενέργειες προς άλλους βασισμένες στην στοργή.[3]
- Η λέξη αγάπη μπορεί να αναφέρεται σε μία πληθώρα διαφορετικών συναισθημάτων, καταστάσεων και συμπεριφορών. Τα συναισθήματα αυτά μπορούν να ποικίλουν από την επιθυμία για ρομαντική αγάπη (έρωτας), την πλατωνική αγάπη που ορίζει τη φιλία,[4] την οικογενειακή αγάπη μεταξύ ατόμων με συγγενικούς δεσμούς έως και τη θρησκευτική αγάπη και αφοσίωση.[5] Η μεγάλη αυτή ποικιλία των χρήσεων και εννοιών της λέξης, σε συνδυασμό με την πολυπλοκότητα των συναισθημάτων που περιλαμβάνει, καθιστά δύσκολο τον ορισμό της αγάπης συγκριτικά με άλλες συναισθηματικές καταστάσεις.



- Οι επιλογές που έκανα στο θέμα της αγάπης προκλήθηκαν από όσα διάβασα για την αγάπη στη φιλοσοφία, αλλά και από το πολυωραίο ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη. Μου αρέσουν πολύ, διότι με εκφράζουν οι ορισμοί της αγάπης αυτοί, καθώς μας δίνουν με λίγες λέξεις όλο το νόημα της λέξης. Τέλος το ποίημα του Λειβαδίτη αποπνέει ιδιαίτερο ρομαντισμό και μας συγκινεί.

ΕΙΡΗΝΗ

Σας χωρίζει ένα αδιόρατο χάσμα απ' τον κόσμο.

Σας διέφυγαν πράγματα. Δεν τα 'χετε όλα
καλά λογαριάσει, δεν τα 'χετε δει,
ακούσει όσο πρέπει. Γι' αυτό και σας φαίνεται
τόσο παράξενο, που κλείνω, ανοίγω
το παράθυρο κι άλλο δεν σας λέω:

«Ειρήνη!»

Ειρήνη, λοιπόν,
είναι ό,τι συνέλαβα μες απ' την έκφραση
και μες απ' την κίνηση της ζωής. Και Ειρήνη
είναι κάτι βαθύτερο απ' αυτό που εννοούμε
όταν δεν γίνεται κάποτε πόλεμος.

Ειρήνη είναι όταν τ' ανθρώπου η ψυχή
γίνεται έξω στο σύμπαν ήλιος· κι ο ήλιος
ψυχή μες στον άνθρωπο.



[πηγή: Νικηφόρος Βρεττάκος, Τα ποιήματα, τ. Β΄. Μ' ένα χαρακτηριστικό της Βάσως Κατράκη, Τρία Φύλλα, Αθήνα 1981, σ. 263]

- Η ειρήνη αποτελεί φυσική κατάσταση στην κοινωνική ζωή του ανθρώπου κατά την οποία οι σχέσεις λειτουργούν αρμονικά και χωρίς βίαιες αντιπαραθέσεις. Επιδιώκεται η διατήρησή της με τη δημιουργία εθίμων που ρυθμίζουν τις αναδυόμενες διαφορές και μέσω της σύναψης συμφωνιών μεταξύ δυο γειτνιαζόντων φυλών.





Το ποίημα του Νικηφόρου Βρεττάκου που επέλεξα μου κέντρισε το ενδιαφέρον με το απλό και λιτό του λεξιλόγιο, καθώς εξέφραζε με πολύ ωραίο και κατανοητό τρόπο το νόημα της ειρήνης. Την ειρήνη όχι μόνο ως έννοια ή και ορισμό, αλλά την ειρήνη που έχουμε και μέσα μας ως άνθρωποι. Την ειρήνη ως αντίθετο του πολέμου, αλλά και την ειρήνη ως ηρεμία της ψυχής μας.